

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

nadruk verboden

21e jaargang nr.1

20 augustus 1976

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Allereerst mag ik wel opmerken, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Volgens het programma dienen wij een actueel onderwerp te behandelen, maar ik zou toch ook graag wat geestelijke punten meebehandelen. Daarom kies ik als titel:

N I E U W E G E E S T E L I J K E K R A C H T E N

Wanneer ik stel, dat er nieuwe, meer geestelijke krachten actief zijn, zo kan ik begrijpen, dat mensen eens rond zich kijken om daarna te vragen. Waar dan?

Toch zijn de laatste tijd spanningen en krachten merkbaar voor de mensen, die van meer geestelijke aard zijn, terwijl daarnaast meer stoffelijk kosmische invloeden optreden die inwerken op het zenuwstelsel van de mens en vooral, indien u nauwkeurig wilt zijn, op het vegetativum.

Deze invloeden hebben de volgende resultaten: In de eerste plaats worden de mensen overgevoeliger. Zij zien meer en konstateren meer, maar zijn nog niet in staat dit alles op een juiste wijze te combineren met hun voorgaande ervaringen.

Dit betekent, dat voor hen hun wereld een soort lachspiegeleffect gaat vertonen. Er is sprake van enige disorientatie en men is niet in staat tegenover bestaande waarden, zoals die nu erkend worden, een juiste houding aan te nemen.

Dit laatste kan men mogelijk betreuenswaardig achten, maar het konstateerbare feit van de disoriëntatie maakt in ieder geval voor een ieder wel duidelijk, dat er iets aan de gang is.

In de tweede plaats valt op, dat vele mensen een steeds toenemende rusteloosheid tonen. Ik doel hier niet alleen op den gevoel van ontevredenheid - dit komt, zoals u weet, wel meer voor - maar op het bij velen bestaande gevoel, dat zij iets

moeten doen, zonder precies te weten, wat dit dan wel moet zijn.

Deze gedrevenheid zonder beseft doel, vooral voortkomende uit meer stoffelijk kosmische beïnvloedingen, brengt de mens er toe excessief te reageren op alles, wat zich rond hem afspeelt. Wij zullen, zoals in de komende dagen steeds duidelijker zal blijken, de mensen zien reageren zonder enig begrip voor redelijkheid.

Ook dit is niet zo erg. Want het is altijd nog beter, dat mensen onredelijk gaan reageren dan dat zij niets doen.

Dat ik in dit verband spreken durf over nieuwe geestelijke krachten, ligt vooral in het feit, dat deze energieën gebundeld en gericht kunnen worden door de mens, die wat meer bewust is.

Ik zal proberen het geheel van deze werkingen en mogelijkheden enigszins redelijk samen te vatten, ofschoon ik mij er van bewust blijf, dat dergelijke zaken voor de meesten van u een semi-bewuste emotionele reactie zal blijven.

Eerst de geestelijke invloed: De wereld wordt nog steeds waargenomen, maar men ziet haar niet meer zoals vroeger. Men is zich daarvan niet bewust, maar vergelijkt het heden met het verleden zonder daarbij te beseffen, dat vele dingen, die men anders ziet, niet wezenlijk veranderd zijn. Men is zelf veranderd.

Hierdoor ontstaat een mate van disoriëntatie. Op het ogenblik, dat men gaat aanvoelen of begrijpen, dat men de wereld wel anders ziet, dan zij eens was, maar dat deze wereld zelf nog is en reageert zoals vroeger het geval was, kan men weer doelmatig gaan reageren. Dan immers kan men de nieuwe inzichten en kennis, die men aan zijn te grote gevoeligheid dankt, beheersen en omzetten in een verandering van eigen gedrag in en tegenover eigen omgeving.

Het zal u duidelijk zijn, dat dit punt voor vele mensen van zeer groot belang kan zijn voor het vinden van nieuwe mogelijkheden en wegen. Daarnaast kan het geheel ook dienstig zijn om tot een duidelijker besef te komen van in het ik aanwezige bovenzinnelijke, of - zo u wilt - okkulte waarden.

Punt twee: Onrust op zichzelf geeft lading, geeft gespannenheid weer. Wanneer een mens een overmaat van energie bezit, zal hij hierdoor onrustig worden. De onrust, die vele mensen beheerst, betekent dus in feite, dat deze mensen over ongewoon grote energie beschikken, maar dat men die nog verspilt, omdat men nog niet weet, hoe deze krachten te richten en te gebruiken.

Wat nog een ander gevolg heeft: door het feit, dat u niet weet, hoe de in u rustende energie te richten en te gebruiken, zal het u ook moeilijker vallen te beseffen, wat er voor u mogelijk is. U onderschat of overschat eigen mogelijkheden en belangrijkheid al snel, waardoor in de eigen wereld op mogelijkheden en omstandigheden verkeerd zal worden gereageerd.

De eveneens aanwezige geestelijke gevoeligheden zal men eveneens in deze niet gerichte gespannenheid zonder doel betrekken. Vaak leeft men dan meer en meer in een soort droomwereld, een gedroomd El Dorado, waarin men alles mogelijk acht en niets feitelijk kan worden volbracht.

Deze situatie zou als volgt veranderd kunnen worden: Wanneer je onrustig bent, is het noodzakelijk zelf tot actie te komen.

Elke actie, waaraan je begint, dient een actie te zijn, die niet afhankelijk is van anderen. Je moet zelfstandig iets doen, zelfs wanneer je bij gebrek aan betere ideeën besluit een beeldje te gaan maken of te leren tapdansen.

Je moet gewoon zelf iets gaan doen. Hierbij zal dan blijken, dat je voorkeur, hoe schijnbaar onredelijk ook, voor een groot deel bepaald wordt door de grotere geestelijke gevoeligheid, die in deze tijd eveneens pleegt te bestaan. Hierdoor zal je belangstelling zich gaan richten op die punten van actie, waarmede je zowel innerlijk als in je wereld ook werkelijk iets mee kunt bereiken. Je bereikt op deze schijnbaar dwaze wijze dus grotere mogelijkheden.

De energie, die je extra bezit in deze dagen, zal zo gekanaliseerd zijn, zodat je op een zeer beperkt gebied in zeer korte tijd zeer veel kunt bereiken. Indien het gebied van actie gekozen werd op grond van een geestelijke gevoeligheid, dan zal men zo bovendien snelle vooruitgang in eigen innerlijk kunnen maken, men zal anderen beter kunnen benaderen en aan de hand van eigen prestatie ook die anderen duidelijk kunnen maken, wat in deze dagen aan mogelijkheden voor de mensen bestaat.

Een zaak, die van groot belang kan zijn voor het geheel van de mensheid naar mijn mening, daar uw gehele wereld toch wel een beetje dolgedraaid is. Het is niet mijn taak kritiek te geven op ontwikkelingen of een oordeel uit te spreken over de feitelijke waarde van verschillende problemen van deze tijd. Daar moeten de mensen zichzelf wel mee bezig houden.

Maar stel nu eens, dat men uit zou gaan van het volgende standpunt: Ik zal elke daad, die ik stel, plus de gevolgen daarvan, voor mijzelf moeten verantwoorden. Dan verandert er al veel.

Want dit betekent dan, dat wijzelf alles moeten doen om niet alleen een bepaalde actie te beginnen, maar dat wij dan aan onszelf en de wereld tevens verplicht zijn die actie vol te houden, tot het doel bereikt is.

Mogelijk stoot u zich aan het woord actie en vraagt u zich af, wat actie dan wel zou moeten zijn, wanneer wij het toch voornamelijk over geestelijke zaken willen hebben.

Begrijp goed, dat een mens een samenstel van stof en geest is. Deze tweeheid is voor het ego tijdelijk een onverbreekelijke eenheid geworden. Dit betekent, dat wij niets geestelijk kunnen doen, wat wij stoffelijk ontkennen. Wij kunnen ook niets stoffelijk doen en gelijktijdig daarvan geestelijk voldoende afstand nemen.

Wij kunnen in waarheid alleen handelen, wanneer stof en geest samengaan. De mogelijkheden van deze tijd zijn juist daarom zou belangrijk en gunstig. De mens kan eindelijk leren zien, wat er werkelijk aan de hand is, zal de feiten leren zien, de geestelijke waarden aanvoelen.

Dit betekent, dat hij zijn oordeel niet meer, zoals in het verleden maar al te vaak gebeurde, zal vellen op grond van abstracties, maar altijd alleen zal oordelen en reageren op grond van ook innerlijk erkende feiten en mogelijkheden.

Om een eenvoudig voorbeeld te geven: Christenen en

moslims strijden in Libanon. Wat betreurenswaardig is. Vraag of het een godsdienst oorlog is. In feite blijkt het echter ook een welvaartsoorlog te zijn, een vorm van klassenstrijd. Nu reageert de paus niet op het toch wel te bruut en zeer onchristelijk optreden van de christenen in dit land.

Eventueel kun je dit nog aanvaarden. Maar wat moet een christen dan wel denken, wanneer in andere zaken over de noodzaak een hoge moraal te handhaven ongeacht de gevolgen wordt gepredikt? Indien hij redelijk reageert, zal hij beseffen, dat het gepredikte zinloos is, omdat de predikers weigeren de gevolgen te aanvaarden van het gestelde, wanneer zijzelf daarbij in het geding zouden kunnen komen.

Wat dan weer betekent, dat de christen meer op zichzelf terug zal moeten vallen en bij zijn daden steeds weer de konsekventies van zijn innerlijk besef moet trekken, ongeacht hetgeen hem op grond van leergezag wordt voorgehouden.

Dit impliceert dan weer, dat alle krachten, genaden enz., die in het christendom zo ruimschoots worden geëtaled en als voorrecht van het geloof worden verondersteld, alleen betekenis en kracht kunnen bezitten, wanneer de mens innerlijk en uiterlijk een eenheid vormt, zo hetgeen hij representeert door zijn aanvaarden, de Christos, waarlijk met woord en daad uitdraagt.

Wanneer je deze konsekventie overziet, zul je mogelijk niet meer zeggen, dat je een christen bent. Maar je hebt dan het voordeel, tenminste duidelijk te weten, wat je wel bent. Je kunt dan, zonder een scherm van woorden, geloofswaarden en geboden tussen jezelf en de werkelijkheid zien, wat je bent, wat je wilt en wat je werkelijke mogelijkheden zijn.

Wat natuurlijk maar een enkel voorbeeld is. Want kijk naar de politiek. Het is in deze dagen maar al te gemakkelijk met allerhand idealistische stellingen aan te komen dragen. Zo goed als het voor de tegenpartij altijd weer eenvoudig lijkt de werkelijke merites te vergeten en het lied aan te heffen over: 'Wie dat zal betalen? Zoete lieve Gerritje!'

Ook hier kan men alleen werkelijk iets bereiken, wanneer men bereid is zich af te vragen, wat de werkelijke mogelijkheden zijn, wat de noodzaak van deze dagen is.

En volgens mij is de eerste noodzaak in de politiek voor deze dagen: de mensen er van overtuigen, dat zij niet slechts rechten bezitten, maar ook verplichtingen heeft, terwijl niemand zich op rechten zal kunnen beroepen, voor hij aan zijn verplichtingen tegenover de gemeenschap voldoende tegemoet gekomen is.

Dergelijke zaken zijn voor iemand, die geestelijk gevoeliger en bewuster wordt, vanzelfsprakend. Want wie innerlijk wat meer bewust wordt, beseft ook: in alle dingen spelen oorzaak en gevolg hun rol. Voor ons, zoals wij dit zijnde nu beleven, vormen oorzaak en gevolg een onvermijdelijke eenheid. Het een kan voor ons beseffen niet bestaan zonder het andere.

Maar dan moet je dit besef ook om weten te zetten in de praktijk en moet je dit openlijk en eerlijk doen. Stel dan desnoods: ik ben bereid deze offers te brengen, maar daarvoor moet ik dan ook geen eisen stellen.

Het lijkt wat op een handelszaakje, maar is dit in feite toch niet. Wanneer u kosmische krachten wilt gebruiken

om medemensen te helpen, te genezen, te troosten enz., dan vindt u het m.i. maar erg leuk, dat de Lieve God u al deze krachten ter beschikking stelt. En denkt u daarbij niet aan God, dan is er altijd nog wel voor uw besef een aardig geestje in de buurt, dat het zijne kan doen.

Maar daar moet toch ook iets tegenover staan. Het kan niet alleen de kracht zijn, die de ander u geeft. Uw eigen wezen, uw instelling, uw wijze om metterdaad te zijn en te handelen bepaalt de mogelijkheden, waarover u zult kunnen beschikken en de wijze, waarop die krachten dan zullen worden uitgedrukt.

Alleen wanneer uw innerlijk en de kracht, die u gebruikt, enig wevenwicht vormen, zult u inderdaad op goede resultaten kunnen rekenen. Kortom: u kunt de kosmische krachten wekken of ontvangen, maar u zult die alleen kunnen richten volgens uw eigen wezen, niet in strijd met uw wezenlijke wensen en de praktijk van uw bestaan. Zoals u niet te boven kunt gaan aan uw innerlijke werkelijkheid, niet zelf daden kunt stellen van de ene soort en gelijktijdig toch werken met geestelijke krachten in een geheel andere richting. U kunt, ook in dit opzicht, alleen als een eenheid optreden, wanneer u kenbare en gelijktijdig innerlijk beleefbare resultaten wilt boeken.

In deze dagen is het gebruiken van dergelijke krachten bij de meeste mensen niet gericht. Botsingen treden voortdurend op. Mensen beseffen diep in zichzelf wel, wat juist en goed is. Zij zien het geestelijk ware, de eenheid, de kosmische verbondenheid, waarin alles is opgenomen. Maar gelijktijdig zijn zij niet bereid deze erkenning om te zetten in de praktijk.

Het resultaat is daardoor verwarring rond hen en in henzelf het optreden van reeksen destructieve spanningen. Ook nu, wanneer de kracht, die rond hen is en hen beroert, hen onrustig maakt en doet ageren in vele richtingen.

Ook de krachten, die nu voor velen bereikbaar zijn, zou men niet voor zichzelf moeten gebruiken. Men zou niet naar eigen voordeel of zekerheid moeten zoeken, maar eigen geestelijke waarheid moeten zoeken te erkennen, om deze dan met eigen daden te bevestigen.

En dit is mogelijk. Ook al denkt u, dat dit maar gemakkelijk gezegd wordt. Zeker, zo denkt u, de haagse voetbalclub kan Ajax verslaan. Maar zal zij dit ooit doen? Och, wie zal dit zeggen. Daar spelen heel wat invloeden en omstandigheden mede een rol.

Wanneer ik stel, dat het voorgaande voor een ieder mogelijk is, zo baseer ik mij daarbij op het volgende: De aarde, waarop u leeft, bevindt zich op het ogenblik in een overgangsstadium. Dit betreft uiterlijkheden, maar ook de krachten en de geest van de aarde.

Dit alles komt tot uiting in de natuur, in veranderingen van klimaat enz. Maar juist in deze periode is er sprake van bijzonder sterke krachten uit de kosmos, die de mensen bereiken, zo goed als de aarde, terwijl er bovendien geestelijke krachten optreden, die in een steeds toenemende frequentie golfgewijze de mensen beroeren en daarbij innerlijk beelden wakker roepen in de mens en hem zo het vormen van nieuwe denkbeelden en benaderingen mogelijk maken.

Er zijn energieën van allerhande aard in voldoende mate ter beschikking van de mens. Wanneer je over voldoende mogelijkheden beschikt en je hebt bovendien visie, dan moet het mogelijk zijn het corset van fatsoenlijke orthodoxie te doorbreken en in handelen en denken steeds meer de waarheid te benaderen.

Let wel, ik pleit hiermede niet voor b.v. een geestelijk verantwoord nudistenstrand of iets dergelijk. Of u naturalist wilt zijn, moet u zelf maar weten. Maar toch: al behoeft de waarheid niet altijd naakt te zijn, zij moet toch wel aanwezig blijven.

De waarheid, die in deze dagen voor velen geldt, luidt e.m.: Ik ben zelf niet in staat bepaalde dingen te doen of te zijn. Want een groot deel van de bewustwording van deze dagen bestaat volgens mij in het erkennen van eigen onvermogen.

Maar door het erkennen van je onvermogen in vele opzichten kom je gelijktijdig tot een erkennen van je beperkte vermogens en mogelijkheden. Daarin en daarmee dien je dan actief te zijn. Daar kun je de extra krachten goed gebruiken. Want op de punten, die binnen je mogelijkheden en vermogens liggen, kun je dan wel degelijk heel wat waar gaan maken.

Het is niet mogelijk de wereld in zeer korte tijd of zelfs in een enkele keer geheel te veranderen. Maar met je nieuwe mogelijkheden tot inzicht en kracht kun je wel degelijk iets bereiken.

In deze geestelijke en kosmische golven, die de aarde zeker nog de komende 4 à 5 jaren met steeds groter intensiteit en frequentie gaan bereiken, ligt de mogelijkheid voor de mensen veel te veranderen. En wel op punten, waar zijzelf kapabel zijn en dank zij innerlijke visie en grotere energie dan normaal, tot grote prestaties kunnen komen.

Dit geldt overal, ook voor wetenschap en techniek. Er zullen heel wat ontdekkingen worden gedaan, juist doordat men beseft, dat men zich op een enkel facet van eigen kennen en streven moet concentreren.

Menigeen zal zo een soort geestelijke steen van Rosetta vinden, een verstaanbaar code-bericht, waardoor opeens veel begrijpelijk wordt en reeds lang gekende verschijnselen in een geheel nieuwe relatie tot elkaar worden gezien.

Om een voorbeeld te geven: de techniek en wetenschap zouden een klein punt, dat nu reeds bestaat, maar alleen als deel van een groot geheel wordt behandeld, afzonderlijk kunnen benaderen. De kans is groot, dat er dan een nieuwe en bewijsbare band tussen werelden van mens en geest worden erkend.

Dan zal het voortbestaan na de dood geen geloofspunt meer zijn, een onderwerp voor predikatie en exploitatie, maar een voor ieder kenbare en aantoonbare werkelijkheid worden. Dit zou volgens mij voor de mensheid van zeer groot belang zijn. Er zijn reeds mensen, die in deze richting zoeken en zelfs enkelen onder hen, die hun energie op dit ogenblik zelf reeds dermate nauwkeurig kanaliseren, dat het onvermijdelijk lijkt, dat zij op korte termijn opvallende resultaten gaan boeken.

Zij hebben alleen één nadeel bij hun onderzoek: het is geen oorlogsindustrie, dus de subsidies zijn maar heel matig. Maar zelfs zonder subsidies kun je nog heel wat bereiken.

Ook elders spelen de optredende geestelijke en kosmische krachten reeds nu een toenemend belangrijke rol. Er zijn in deze dagen nogal wat geestelijke of pseudogeestelijk bewegingen, die elk voor zich toch proberen de mens tot een nieuwe instelling of een nieuw bewustzijn te brengen.

Of zij dit nu doen middels sprookjes, oosterse wijsheid en symbolen, maakt verder weinig uit, zo min als de oprechtheid van de leiders. Want praktisch al deze groepen geven sleutels, geven de mens bepaalde mogelijkheden en ervaringen. Let wel: de mogelijkheden worden in de meeste gevallen nu nog geheel of grotendeels teniet gedaan door een exploitatie-effect, dat in die bewegingen is ingebouwd.

De mensen, die deel nemen aan die groepen, kunnen nu echter scherper en duidelijker gaan beseffen, wat er aan de hand is. Zij kunnen gaan zien, dat er iets anders is dan de onderdanigheid enz. Zij beseffen de sleutels en komen tot een gebruik van eigen mogelijkheden, een onderzoeken van eigen innerlijk en een besef voor de krachten, die men ontvangt, of mogelijk reeds langere tijd zelf bezit.

Ook in deze groepen zien wij in toenemende mate een erkenning van de werkelijkheid van eigen ego, gevolgd door een projecteren van eigen innerlijke en uiterlijke krachten in overeenstemming met die erkenning.

Er is een klein aantal geestelijke bewegingen, die dit reeds nu bevorderen. Meestal, omdat zij niet kommercieel ingesteld zijn. Het nadeel is, dat dergelijke bewegingen zich maar betrekkelijk traag uitbreiden.

Zij bestaan echter: groepen, die u willen leren uzelf te kennen, uzelf te zijn, uw eigen innerlijk te beseffen en uw eigen krachten op eigen wijze, niet volgens een systeem, maar gericht door eigen geest en bewustzijn, te gebruiken.

Ik dacht, dat de ontwikkeling van dergelijke groepen plus de ontwikkeling, die bij vele meer kommercieel ingestelde geestelijke groepen kenbaar worden, er toe zullen voeren, dat steeds meer mensen bewuster gaan werken en reageren, innerlijk meer besef van de werkelijkheid verwervende en alle inspanningen en krachten bewust richtende op dat ene punt, waar voor het ik belangrijkheid en vermogen samenvloeien. Het punt dus, waar de mens zelf actief resultaten kan boeken.

Waar dit het geval is, zal het keurslijf van de orthodoxie wel niet geheel uiteenvallen, maar er komt rek in. Ik meen, dat de geestelijke vrijheid van de mens in de komende periode aanmerkelijk groter zal worden en dat de mogelijkheid van de mens, om met zijn geestelijk besef te werken, toe zal nemen.

Gelijktijdig nemen de economische mogelijkheden van de mensen aardig af, ook al zullen velen juist dit ten zeerste betreuren. Men zou dit echter als een soort wisselwerking kunnen beschouwen. Juist omdat stoffelijke beperkingen een noodzaak zijn, zal de mens meer uitwijken naar geestelijke mogelijkheden en juist hierdoor vindt em innerlijk een grotere vrijheid, een innerlijke kracht en een intens en geestelijk beleven, waardoor stoffelijke beperkingen hun betekenis voor het ik grotendeels verliezen.

Ik meen, dat dit wel de belangrijkste aspecten zijn van de krachten, die uit de kosmos tot u komen. Ik meen ook,

dat men rond de kerst een sterke golf van geestelijke en stoffelijk kosmische krachten op aarde zal ondergaan, die heel veel zal veranderen.

U wilt nu weten, of uzelf van dit alles reeds iets hebt bemerkt of zult gaan bemerken. Ik zal proberen u enkele praktische richtlijnen te geven. Onthoudt daarbij echter wel, dat elke mens anders is. Zijn innerlijk is anders, zijn gevoeligheid ligt anders, zijn geestelijke voorgeschiednis is anders en zelfs de stoffelijke mogelijkheden verschillen sterk. Ik kan dus geen juist recept geven, dat voor een ieder van toepassing is. Ik kan slechts enkele punten aanduiden, die bij de meerderheid van de mensen wel voor zullen komen.

1 Gedrevenheid treedt bij vele mensen op. Wanneer zij bij u het gevoel tengevolge heeft, dat u iets moet gaan doen, zelfs wanneer u nog niet weet wat, dan kunt u er zeker van zijn, dat u gunstig reageert op de stoffelijke kosmische golven, die op u afkomen.

2 U gaat dromen. In uw droomwereld is alles anders. Ook uzelf bent anders. U zult in die droomwereld vaak een geïdealiseerd beeld van het heden ontwerpen, waarbij u personen betreft, die u kent. U idealiseert delen van uw eigen omgeving en scheidt zelfs machtsbeelden, waardoor het u in de droom mogelijk is, door u niet gewenste invloeden of verschijnselen uit uw omgeving te bannen.

Zolang het bij dergelijke dromen blijft, is er geen nut. Maar wanneer u beseft, dat uw geestelijke gevoeligheid wordt beïnvloed, zodat u in dergelijke dromen in feite uw eigen afstemming en instelling weergeeft, zal er toch iets gebeuren.

U zult dan een beeld ontvangen van uw eigen wezen, dat niet meer gebonden is aan de stoffelijke vormen en omgeving. Je voelt dan je bestemming beter aan, voelt, dat je deel bent van iets, dat je mogelijk niet geheel kunt omschrijven, maar waarbij je voelt te behoren.

Op dat ogenblik schakelt u bewustzijn in t.a.v. de geestelijke en kosmische invloeden, die u ondergaat. Het betekent, dat uw dromen snelle en wonderlijke veranderingen gaan tonen. Hierbij zullen fasen voorkomen, waarin u angst en paniek kent, maar evenzeer fasen, waarbij u in de droom schijnbaar zinloos allerlei dingen doet, terwijl dit u het gevoel geeft van een enorme bereïking.

Wanneer dit gebeurt, dan weet u, dat de geestelijke kracht op u inwerkt en zo een verschuiving van belangrijkheden in uw leven tot stand brengt. Schijnbaar zinloze zaken zijn dan in uw droomleven opeens heel erg belangrijk.

Praktisch betekent dit bovendien, dat de waarden, waarvoor die zinloze dingen staan - en dit kunt u vrij associërende meestal wel ontdekken - in uw stoffelijk leven grote mogelijkheden in zich bergen.

Dit komt er op neer, dat voor u bepaalde simpele menselijke kontakten of eenvoudige bezigheden dus erg belangrijk zijn. Wanneer u zich rusteloos gevoelt door de energie rond u, dient u te trachten deze te kanaliseren in de richting van deze eenvoudige zaken.

Het resultaat daarvan zal vaak verbluffend zijn. U zult zaken presteren, waarvan u zich mogelijk later gaat afvragen: Heb ik dat werkelijk gedaan of gemaakt?

Wat niet zo erg of belangrijk is. Wel belangrijk is, dat deze producten op zich steeds weer aanleiding zullen worden tot een verdere ontwikkeling.

Verder moet u met het volgende rekening houden: de krachten, waarvan ik sprak, treden niet konstant op. Er zal dus geen sprake zijn van voortdurende rusteloosheid of gespannenheid, maar dit treedt bij vlagen op. Voor de doorsnee mens zal een dergelijke periode tussen de 2 en 3 weken duren. Daarna vlakkt de apanning af. De spanning kan weer op gaan treden, maar dan gewoonlijk na rond 14 dagen.

De geestelijke invloeden, die een zeer grote gevoeligheid op geestelijk terrein veroorzaken, duren gewoonlijk 3 tot 5 dagen. In deze tijd heb je vreemde droombeelden, je leeft naast de werkelijkheid. Daarna verdwijnt dit effect weer. Je ziet de wereld ook niet meer met dat wonderlijke lachspiegel-effect en ervaart alles weer als meer normaal.

De adempauze kan enkele weken bedragen. Dus zeg niet bij het wegvallen van de invloed tot uzelf: ik ben gelukkig weer normaal geworden, maar besef, dat u even adempauze krijgt, zodat u zich aan de volgende golf beter aan zult kunnen passen.

Denk dus niet, dat deze kosmische en geestelijke krachten u zonder meer zullen veranderen, of dat uzelf geheel en volledig dient te veranderen. Deze invloeden maken deel uit van een groeiproces. Wanneer dit goed verloopt, zal alles geleidelijk gaan.

Verander uw gewoonten niet gedwongen. Indien u altijd b.v. van aardbeien met spuitwater of iets nog gekkers hebt gehouden, nuttig het rustig verder. Wanneer uw ontwikkeling deze zaken overbodig maakt, krijgt u vanzelf wel minder trek. De correctie in het gedrag t.a.v. onbelangrijke zaken, die in het geheel echter wel een rol kunnen spelen, is praktisch automatisch. Leef dus je eigen leven verder, heel gewoon.

Maar schakel de ogenblikken van gevoel in. Besef, dat de vertekening van de wereld, die je ziet, niet berust op een opeens anders reageren van de wereld of de mensen, maar het gevolg is van een verandering in uw eigen visie op en benadering van wereld en mensen.

Wie met dit alles rekening houdt, zal in de komende tijd ongetwijfeld een aantal bemerkenswaardige belevingen hebben, zowel innerlijk als materieel. En nu ik toch bezig ben, wil ik u nog een raad geven:

De mensen overschatten de betekenis van sommige dingen nogal. In uw wereld schijnt het leven voor sommigen te bestaan uit bankrekening en sex. Sommigen beginnen aan de andere kant, maar het komt op hetzelfde neer.

Besef, dat dergelijke dingen alleen belangrijk kunnen zijn in een samenhang, waardoor u uw innerlijk erkend wezen meer waar maakt en verder niet. Laat u door dergelijke zaken niet beheersen en probeer niet uw energie juist op deze punten tot uiting te brengen. Indien U zich bevindt in een toestand, waarin geldelijke middelen nodig zijn om uzelf waar te kunnen maken, terwijl u handelt op grond van een innerlijk geestelijk besef en uw gehele energie, dan komt het noodzakelijke geld er wel. Wat ook voor het andere geldt. Geen reden dus om krampachtig bepaalde stoffelijke zaken te zoeken. Laat je daardoor niet afleiden. Stoor je niet aan mensen,

die je komen vertellen, dat je je kinderen onrecht doet, wanneer je hen geen luiers met plasgootje geeft. Laat ze desnoods maar in de goot plassen.

Want onder ons gezegd is het voor een kind belangrijker, dat de moeder het liefheeft, dan dat het een patent luier aan krijgt. En zo is het in het gehele leven. Er zijn vele zaken, meestal half redelijk, half emotioneel, die veel belangrijker zijn, dan alle zichtbare verschijnselen van welvaart of waardering.

Probeer u ook nooit in te beelden, dat u onmisbaar bent, want dat bent u zeker niet. Probeer eerder te voelen, dat je functioneert als een levende cel in een geheel. Weet, dat je alleen een goede cel kunt zijn, wanneer je binnen dit geheel functioneert volgens de taak, die jij als cel hebt - dus niet volgens de wijze, waarop andere cellen werken.

Dit betekent niet, dat je morgen geen andere taak kunt krijgen, maar houdt in, dat je in elke situatie steeds weer moet functioneren als deel van het geheel en datgene moet zijn wat je innerlijk als je deelzijn aan het geheel ervaart.

Dit zijn dan de belangrijkste punten, waarover ik u raad wilde geven. Waarbij zij opgemerkt, dat raadgeven het gemakkelijkste is, wat er bestaat. Het moeilijkste, wat bestaat, is gemeenlijk het opvolgen van een raad: dit kun je alleen doen, wanneer je voelt, dat de raad harmonisch met je is. Dus niet elke raad, die je krijgt, zonder meer opvolgen. Bij ons kwam kortgeleden iemand aan, die elke raad, die hij kreeg, opvolgde, omdat hij van een hardnekkige verkoudheid af wilde komen. Nu is hij er van af, maar wel aan onze kant.

Ik heb alleen getracht, voor u een sleutel om te draaien. Want ik weet, dat de energieën, waarover ik spreek, er nu zijn. Ik weet, dat velen van u met de genoemde verschijnselen gekonfronteerd zullen worden, zoals ik weet, dat reeds nu vele mensen wanhopig aan het zoeken zijn naar iets, wat zij zouden kunnen doen. Daarom mijn raad; naar uw innerlijk te zien en de geestelijke krachten op u in te laten werken. Want dan vindt je de voor jou juiste weg.

Niemand, ook ik niet, kan u zeggen, wat u moet doen. Besef echter dat u de innerlijke moraal, zonder verklaringen en uitleg, aanvaardt, voor uw ontwikkeling nog belangrijker is dan zelfs de 10 geboden.

Dus wanneer u onrustig bent: laat uw geestelijk ik de leiding overnemen en u zult zien, hoe u, op een zeer beperkt en zeker niet alomvattend niveau, de krachten, die u hebt, doelmatig kunt ontladen. De rest komt dan wel vanzelf.

Mogelijk meent u, dat het heel erg belangrijk is, dat u juist handelt. Voor u is dit waar. Maar u bent deel van de kosmos. Binnen het geheel van de kosmos kan niets werkelijk misgaan of verkeerd zijn. Niets ook is nutteloos. Zelfs uw dwaasheden hebben kosmisch hun goede zijde en zelfs ondergang kan gelijktijdig vernieuwing of nieuwe geboorte betekenen.

Aanvaardt het leven dus maar even, zoals het is. En wanneer die krachten komen, gaat het jou vooral om jezelf. Je moet waardig zijn aan de krachten, die je in jezelf vindt.

Je kunt dan zeggen: die kracht is God. Ergens is dit wel waar. Maar het is dan in feite nog steeds de kosmische eenheid, waaruit u leeft, die die God vertegenwoordigt, het is de verbondenheid met de totaliteit.

Laat de totaliteit dan maar op u inwerken en streef niet naar het bewust zijn van die totaliteit. Dat manifesteert zich vanzelf wel. Streef naar een gebruiken van uw eigen mogelijkheden. Sorteert uw eigen moeilijkheden, maar stel geen daden, tenzij u duidelijk en innerlijk aanvoelt: op dit moment is dit het juiste.

Dan zult u ontdekken, dat de komende tijd met haar steeds toenemende geestelijke en andere invloeden en krachten, u steeds meer mogelijkheden gaat geven. U zult ontdekken, dat u in de schijnbare verwarring en onrust in de zee van frustraties, die uw wereld nu is, rust en vrede vindt en een innerlijke stilte, waaruit u de kracht put om zo nodig de golven te bevelen stil te zijn.

In deze dagen zullen velen, dank zij de optredende krachten, een soort verlichting ervaren. Ik wil het woord inwijding hiervoor niet gebruiken, dat is te plechtig, maar men zal een nieuw behoren tot de mensheid kunnen beleven.

Zeere velen zullen juist hierdoor het werk van de eeuwigheid bewuster kunnen doen binnen de schijnbare beperktheid van een tijdelijk bestaan.

U hebt deel aan de krachten en invloeden. Geen mens, geen levend schepsel op deze aarde, ja, zelfs de aarde zelf niet kan, zich onttrekken. Maar wanneer u dit alles bewust leert verwerken, zult u hierdoor tot een innerlijke vernieuwing kunnen komen, waardoor u de eenheid met het al beter beleeft en gelijktijdig steeds minder onder de indruk komt van de beperktheid of schijnbare beperktheid van uw eigen mogelijkheden.

x Hoe kunnen wij ons hiervan sneller bewust worden?

- Wanneer de kraan drupt in de nacht en u daarnaar luistert, ligt de werkelijke kwelling in het wachten op de volgende druppel, die u hoort vallen, zodat u zich daarover weer kunt ergeren.

Openstellen is een mooi woord in dit verband. Maar het betekent geen openbreken, geen geweld. Het is voldoende je alleen van alles in en rond jezelf zo goed mogelijk bewust te zijn. Zolang u openstaat voor het door mij genoemde en bereid bent, zo nu en dan eens te kijken, of dit voor u geldt, komen alle noodzakelijke processen als automatisch op gang. Wacht dus niet vol ongeduld, maar leef bewust.

Wie krampachtig alle krachten naar zich toe probeert te trekken, zou wel eens meer kunnen ontvangen, dan hij nu kan verdragen zonder schade. Sta mij toe als volgt te antwoorden: Wees je bewust van de verschijnselen, die in en rond je optreden, zoek er echter niet naar. Konstater en trek uit het gekonstateerde de konsekwenties. Wie bereid is het gekonstateerde als feit te aanvaarden, heeft zich op de meest juiste wijze opengesteld en zal de beste resultaten behalen.

x Is het belangrijk een graad van ontspannenheid te bereiken?

- Dat is altijd belangrijk, niet alleen hiervoor. Een mens, die in uw wereld geestelijk en lichamelijk gezond wil blijven, moet zich aanwennen 1 tot 2 maal per dag zichzelf voor enige minuten zo volledig mogelijk te ontspannen, opdat lichaam en geest tot rust kunnen komen en zo een gevoeligheid voor de werkelijkheid van nu behouden. Anders komt men snel tot een overspannen reageren op zaken, die reeds

gebeurd zijn en waaraan je niets meer kunt veranderen.

Vrienden, u hebt geen vragen meer, daarmee is dus mijn onderwerp afgehandeld. Ik dank u voor de mij verleende aandacht en wil nogmaals uw aandacht vragen voor de door mij genoemde verschijnselen.

Wanneer u meent: voor mij is het toch werkelijk wel een beetje zo, probeer u dan eens af te vragen, hoe u, eliminerende wat niet mogelijk is uit uw dromen, in u een beeld kunt overhouden, dat u verwezenlijkt. Ik hoop, dat u dan uw krachten zult willen gebruiken om dit naar beste weten en kunnen tot werkelijkheid te maken.

Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ook dit tweede deel van de avond moet half actueel en half geestelijk van aard zijn, dus een soort geestelijk gehakt-halfom. Ik wil dan maar een verschijnsel uit uw dagen wat analyseren.

Het geweld in deze tijd neemt onmatig toe. Duidelijk. Waarom? Geweld is gemeenlijk het protest van de zonder dit machtelozen.

Een mens, die zich onmachtig of minderwaardig gevoelt, zal grijpen naar onredelijke machtsmiddelen. Zo duidt de stelling, dat in deze dagen het geweld onredelijk toeneemt dus aan, dat er in deze dagen te veel mensen zijn, die zich machteloos of betekenisloos voelen, te veel mensen, die illusies stellen boven werkelijkheid ook.

Voor uw maatschappij klinkt dat niet erg vriendelijk. Nu heeft men alles sociaal verantwoord, zoveel mogelijk geregeld van de wieg tot 't graf en nu stel ik, dat de wieg steeds meer de begraafplaats dreigt te worden van je mogelijkheid om je eigen persoonlijkheid te ontwikkelen.

Mijn redenen? De nadruk ligt op de materie, men benadert alles materieel. Materie is overschat. Het kan belangrijker zijn één enkele oorspronkelijke gedachte te hebben dan een bromfiets te kopen. Maar vertel dat eens aan de gemiddelde jongere van rond 15 jaar oud.

De jongere ziet rond zich immers auto's, bromfietsen, kleurent.v. en andere overbodige heerlijkheden opdoemen, al dan niet door ouderen betaald van de kinderbijslag. Dus hij wil ook hebben.

Hebben is erg leuk en menigeen praat zijn hebzucht goed met de leuze: alleen wanneer je hebt, kun je ook geven. Maar dat geven is dan in vele gevallen weer het kopen van belangrijkheid.

U vindt die opmerking gemeen? Denk dan eens aan uw schooljaren terug, die dag, dat je dat zakje met suikerboontjes bij je had en lekker aan de vrienden en vriendinnen een boontje kon geven. Waarom gaf U? Omdat u het hen gunde? Zeker ook wel, maar toch vooral opdat zij zouden zien, wat jij wel had.

En dat is nu het grote probleem van deze wereld. De mensen, die hebben, willen wel geven, maar in feite geven zij om te laten zien, hoe goed zij wel zijn. De mensen willen hebben, niet omdat zij de dingen nodig hebben, maar om te bezitten, daar in hun denken bezit vaak in de plaats is getreden van eigen waarde en waardigheid.

Dit syndroom van "bezit is betekenis" brengt de mensen er toe zich onwaardig of minderwaardig te gevoelen. Men meet de gemeenschap met maatstaven, waarbij het er niet meer op neerkomt, wat je zelf kunt en bent, maar alleen gezien wordt, wat je hebt of doen kunt. Er is een tijd geweest, dat men, om belangrijk te zijn, zijn vakantie in Spanje moest doorbrengen. Desnoods deed men de gordijnen dicht en lag de hele dag onder de zonnelamp, maar de anderen moesten denken, dat je naar Spanje was geweest. Want een ieder, die iets is, gaat immers naar Spanje en dan kun je toch niet naar Tjitjerksteradeel gaan, nietwaar?

Of omgekeerd. Het is mode, dat iedereen, die iets betekent, naar Broek in Waterland of dergelijke grote plaatsen trekt. Dan kun je niet toegeven, dat jij naar Spanje bent geweest, want iemand, die daar zijn vakantie doorbracht, is dan maar een minderwaardig individu.

Mogelijk overdrijf ik wel wat. Maar toch tellen die dingen meer dan redelijk is. Want wat zegt zo iets in feite over een mens? Niets. Ik dacht, dat de mensen bovenal weer moeten gaan leren meer zichzelf te zijn. En aangezien zij nu niet weten, hoe dit te bereiken, gaan zij geweld plegen tegen anderen om te laten zien, wat zij kunnen, stelen zij om meer te kunnen kopen dan anderen, proberen zij anderen hun wil op te leggen, ook wanneer zij daar geen enkel recht toe hebben, zelfs met de wreedste middelen.

Wanneer je dit de mensen verwijt, is dit niet geheel terecht. Maar ook de maatschappij kun je dit verwijten, zonder dit geheel terecht te kunnen doen. Beter lijkt mij de stelling, dat de uiterlijkheden van de wereld voor een groot deel een verdraaiing betekenen van de innerlijke werkelijkheid van de mensen.

Dit laatste is volgens mij de wortel van het kwaad. Je moogt niemand verwijten, dat hij hebben wil ten koste van alles, wanneer hij leven moet in een wereld, waarin hebben binnen bepaalde regels de grootste deugd schijnt te zijn. En wanneer de maatschappij het hebben belangrijk maakt op grond van een ieders wens om te bezitten, kun je die maatschappij ook haar materialistische inslag niet verwijten.

Menigeen wil tegenover al dit materieel gedoe iets anders stellen en in 9 van de 10 gevallen kiest hij dan voor een filosofie. Maar filosofieën betekenen niets, wanneer zij niet aanhaken bij alles, wat reeds in de mensen leeft. In de Ussr is zelfs eens een crisis ontstaan, toen men de filosofie, dat een ieder alleen voor de grootheid van volk en land dient te werken, wat te nadrukkelijk in toepassing bracht: de vrouwen vonden eigen schoonheid belangrijker, ageerden en staakten om een groter productie van lippenstift te bereiken en kregen ondanks alle partijfilosofie uiteindelijk hun zin.

Je zou kunnen zeggen: hoe roder de theorieën, hoe meer de vrouwen zich van de blankheid van eigen lippen bewust werden.

Kortom: idealen en filosofieën spreken alleen blijvend aan, wanneer je er ook iets meer kunt doen. Zonder dit blijven het lege leuzen, zelfs wanneer zij gebruikt worden. Of denkt u dat die rode chinees die uitroept, dat hij alleen geslaagd is dank zij invloed van voorzitter Mao, dit ook werkelijk gelooft? Vergeet het maar. Hij zegt het alleen zo om in zijn schijnbare bescheidenheid zijn eigen grootheid, ook onder Mao, juist tot uiting te laten komen.

Theorie en praktijk verschillen vaak veel. Een christen, die zich christelijk gedraagt om anderen te laten zien, dat hij werkelijk een goede christen is, is al geen echte christen meer volgens de leer.

Ik dacht, dat de gewelddadigheid in de wereld heel wat af zou nemen, wanneer de mensen weer zouden leren, een geheel eigen waarde te kennen, die niet afhankelijk is van hun mogelijkheid het gedrag van anderen te beïnvloeden.

Maar ja, hoe vind je een juist beeld van eigenwaarde? Je kunt natuurlijk tegen jezelf zeggen, dat je toch belangrijk bent. Maar wanneer niemand dit gelooft, zelfs jijzelf niet, dan helpt dit ook niet bepaald veel.

Mogelijk kun je proberen op te gaan in de dingen, die je doet en zou je kunnen proberen je belangrijkheid niet uit te drukken door de veelheid van je bezit, maar door de intensiteit, waarmee je alles goed gebruikt, wat je bezit.

Wanneer men in het leven van massa terug zou gaan schakelen op kwaliteit, dan zou volgens mij alleen hierdoor reeds de gewelddadigheid en vernielzucht al aardig wat terug gaan lopen.

Wanneer ik enkele dingen mag zeggen, die sommigen niet zo leuk zullen vinden: men zal bij het opbouwen van een nieuwe mentaliteit vooral erg voorzichtig moeten zijn met de verbeteringsdrang der lagere militaire rangen.

U lacht. Maar een korporaal heeft half Europa in puin laten gooien en op het ogenblik is er een ex sergeant bezig als pseudogeneraal om een groot deel van zijn eigen volk uit te roeien.

Alles, wat is gebaseerd op vele regels en macht, is verkeerd. Men moet respect hebben voor afwijkende meningen, zolang die je het niet onmogelijk maken volgens eigen inzicht juist te leven. Maar de gehele hedendaagse maatschappij schijnt wel te bestaan uit minderheidsgroepen, die met alle macht proberen hun wil aan anderen op te leggen.

Zelfs de landen respecteren niet meer de vrijheid van het individu. Kijk maar naar je eigen land, je behoeft heus voor een proeve niet naar elders te gaan. Want een groot deel van uw wetten is niet gebaseerd, op hetgeen voor een sociaal geheel noodzakelijk is, maar op hetgeen, dat anderen willen dat u en anderen zullen doen of laten. Gij zult en gij zult niet overheerst. En alle kleine groepen schijnen vooral in het geweer te komen, wanneer anderen iets willen, wat de groep volgens eigen inzichten niet mag doen.

Men zou de maatschappij een beetje moeten veranderen door alleen te gebied, wat noodzakelijk is voor het geheel en verder een ieder vrij te laten, zijn eigen inzichten en maatstaven te volgen.

Bent u niet met mij van mening, dat de mensen dan

eerder tot een orde zouden komen, waarin allen passen, zodat zij zich tegen die orde ook niet meer behoeven te weren? Ook al betekent dit, dat men dan meer rekening met anderen zal moeten gaan houden. Mag ik een voorbeeld geven?

Het zuiden van de Usa, zo rond New Orleans, was bekend, omdat de planters daar de meest hoffelijke mensen waren, die men zich voor kon stellen, maar ook de meest opvliegende. Wat trouwens ook gold voor de franse adel, altans in hun onderlinge kontakten.

Weet u nu, waarom deze mensen zo hoffelijk waren en elkanders waardigheid en vrijheid zozeer respecteerden? De oplossing is eenvoudig: niet beleefd zijn, geen rekening houden met anderen, betekende een duel, want de betrokkenen hadden allen de nodige middelen om zich tegen aantasting van eigen waardigheid te verdedigen.

Juist daardoor werd het voor de mensen belangrijk, een ieder zoveel mogelijk in eigen waarde te laten en de vrijheid van handelen van anderen zo weinig mogelijk aan te tasten.

Mogelijk vinden moderne mensen dit alles dwaasheid. Aan de andere kant kun je een heel volk toch niet met een enkele maatstaf meten of stellen, dat een godsdienstige wet over de gehele wereld, ook voor hen die anders denken, gelden moet en betekenis zal hebben.

Mensen zijn altijd weer anders dan anderen, hun omstandigheden verschillen vaak ten eerste. Dan is het hanteren van een enkele regel voor allen als de enig juiste in feite niets anders dan een scheppen van grote tegenstellingen en spanningen en daardoor ook weer van konfliktsituaties, die voeren tot minderwaardigheidsgevoelens, verzet tegen de gemeenschap en op de duur dus ook geweld.

O, ik besef heel goed, dat de wereld niet zonder enig geweld kan bestaan. Wel valt mij altijd op, dat men onder de mensen met slopen altijd veel eerder is dan met bouwen. En toch is de kracht, die je nodig hebt om goed te bouwen en het resultaat van je werken, veel belangrijker, dan alles wat je voor sloperswerk nodig kunt hebben.

Wat meer is: de bouwer, zelfs de arbeider in de bouw, moet een zekere vakkennis bezitten. Hij moet niet alleen maar enkele handelingen kunnen verrichten en enig risico durven nemen, zoals dit bij slopen vaak het geval is. Men moet precies weten, hoe met anderen samen te werken. Je moet denkbeelden kunnen lezen en in werkelijkheid om weten te zetten.

Zeggen, dat krotten gesloopt moeten worden en dit dan nog doen ook, is zo moeilijk niet. Dat is zo gebeurd en het lijkt mogelijk, dat je werkelijk iets gedaan hebt. Maar het is zinloos, wanneer je niet meteen weet, hoe te bouwen en een beter resultaat op te leveren, dan hetgeen je vernietigde.

Het ideaal van het christendom en het jodendom is het bouwen van een tempel in een nieuw Jeruzalem, een kroon op een nieuwe berg van de vrede. Maar zo iets kun je alleen bouwen, wanneer een ieder bereid is op te houden met slopen, tot het belangrijkste gebouwd is.

Niet vernietigen dus, maar opbouwen. Niet veroordelen, maar helpen. Dat men dit niet voldoende schijnt te beseffen, lijkt mij de voornaamste reden voor de vele moeilijkheden en het vele geweld in uw dagen.

Ik stel de neiging eerder te breken dan te bouwen aansprakelijk voor het geweld en de verslaving van de vele jonge negers in de ghettos, zo goed als voor het geweld, de ellende en toenemende verslaving bij b.v. sommige surinamers in Nederland, of de opstandigheid en agressiviteit van de ambonnezen. Om maar niet te spreken over andere groepen als turken enz. Men drijft hen a.h.w. tot geweld.

Overigens ben ik soms geneigd om te zeggen, dat Nederland de ketel is, waarin een goddelijke bouillabaise stoomt: alles wat in de zee van het goddelijk leven ontstaan is wordt er in gegooid, zodra het maar binnen bereik komt....

Maar wees eens eerlijk: al deze andere mensen in uw gemeenschap worden in feite door uw natie gesloopt, ondanks alle goede bedoelingen. Zodra er maar genoeg van zijn, worden zij minderwaardig genoemd door velen en krijgen zij weinig of geen kans meer eigen waarde en waardigheid uit te dragen.

Dergelijke mensen kiezen dan voor actiegroepen, die in hun handelen soms zelfs de grenzen van misdadigheid overschrijden. Je kunt dat betreuren, maatregelen nemen en verbodsbepalingen uitvaardigen, of psychiatrische rapporten aanvragen, maar wat bereik je daarmee? In feite weinig of niets.

Alleen wanneer wij beginnen om in innerlijke vrijheid onszelf te kennen en met een minimum aan dwang t.a.v. anderen ons eigen besef te ontwikkelen en onze mogelijkheden met anderen te delen, kan het geweld langzaamaan uitsterven.

Zo, dat was een eerste punt. Wanneer u commentaar hebt, dan hoor ik dat nu wel.

x U stelde, dat de wereld niet buiten geweld kan.

- Inderdaad. Wanneer er geheel geen geweld meer is, is er geen wereld meer. Of dacht u, dat de biefstuk, die u verorbert zonder geweld op uw bord terecht was gekomen?

Leven eet leven. Dat is het levensproces van deze wereld, zoals strijd ook altijd weer het kenteken is van veranderingen. Het zou dwaas zijn dit te willen ontkennen.

Maar men zal strijd niet in het zinloze voort moeten zetten, niet doden om te doden, vernielen om de vernieling. En juist, waar de strijd tussen mensen gebaseerd is op verkeerde voorstellingen van waarde en waardigheid of bezit, is het mogelijk het wreedste en pijnlijkste deel van de strijd te doen afnemen en verdwijnen, daar de oorzaak voor deze gewelddadigheid weg kan vallen, zonder dat levensmogelijkheid of ontwikkelingsmogelijkheden daarmee te niet worden gedaan.

Er zal dan nog altijd strijd blijven bestaan op aarde, maar van een andere soort: een meer positieve strijd. Kijk maar eens in een oerwoud, wanneer u mij nog niet geheel begrijpt: De vogel eet het insekt, de slang eet de vogel en haar eieren, de aap doodt de slang, die hem dreigt en de boskat doodt de aap.

Overal is de dood en overal is het leven. Maar wanneer een belangrijke schakel in deze voedselketen wegvalt, dan teert het oerwoud zelf weg, zichzelf verterende.

De gewelddadigheid, die op aarde onvermijdelijk is - je moet dit toegeven - is een gewelddadigheid, die voortkomt uit de aanvaarde gang van zaken, het onvermijdelijke leven en gedood worden.

Mogelijk hebt u iets gezien van de wijze, waarop een kudde reageert, wanneer een leeuw prooi slaat: Zolang de leeuw jaagt, vlucht alles, maar de prooi is nog niet geslagen, of alles komt weer tot rust. Want de leeuw slaat prooi om te eten en ergens voelt men, dat dit rechtvaardig is. Daarom is de kudde weer rustig, zodra zij ontdekt, dat de leeuw zich voedt of gevoed is.

Maar de leeuw slaat de traagsten, decimeert de kudde en beperkt zo haar omvang, dat zij voldoende voedsel heeft, zo bijdragende tot een gezond in stand blijven van de soort.

Die jacht is geweld, brengt de dood. Maar het is natuurlijk, onvermijdelijk en niet het tegen natuurlijke geweld van mensen, die elkaar doden zonder werkelijke redenen, of volkeren, die proberen elkaar uit te roeien, alleen omdat de ander niet gelijk van denken en praktijk leeft.

Daarom duidde ik aan, dat geweld op aarde altijd zal blijven bestaan. Het is een deel van de natuurlijke levenscyclus. Maar ik verwerp alle geweld, dat geboren wordt door de misachting van mensen voor de rechten en het zijn van hun medemensen. Ik keur geweld af, dat ten doel heeft, de eigen rechten en waardigheden van anderen te vernielen om zo eigen bezit en recht, eigen gevoel van betekenis en waardigheid te vergroten. Voldoende?

x Meent u dat aardbevingen met vele slachtoffers het gevolg zijn van een wegvallen van gewelddadigheid, waardoor de natuur haar oplossing zoekt?

- Het zou mogelijk zijn, maar de natuur beschikt wel over andere, minder abrupte middelen om een dergelijk doel te bereiken, zoals verminderde vruchtbaarheid, tekorten aan voedsel enz.

Aardbevingen zijn het gevolg van spanningen, die zich gedurende vele jaren tussen aardschotsen langs de breuklijnen hebben opgebouwd. In 1963 hebben wij daarover al eens een lezing gehouden en duidelijk gemaakt, dat deze spanningen zich kunnen ontladen - vooral wanneer ook de zon gek gaat doen en het aardmagnetisch veld beïnvloedt - op een wijze, waarop een nieuw evenwicht ontstaat. Daarbij kunnen de plaatsen van de polen aanmerkelijk meer wisselen van plaats dan normaal is en kunnen zelfs continenten oprijzen, of onder water verdwijnen.

Dergelijke spanningen zijn op het ogenblik in de aardkorst aanwezig en ontladen zich. De vraag is alleen, waar een dergelijke ontlading het meest flagrant tot uiting zal kunnen komen.

Hierbij blijkt het volgende: Op het ogenblik, dat de menselijke gedachtenuitstralingen op een bepaalde plaats negatief zijn - zelfverheffing zowel als radeloosheid kunnen dergelijke gedachtenstralingen veroorzaken - dan zal een fout in de aardkorst, waarin reeds spanning en werking bestaat, bij ontlading van die spanning de grootste kracht vertonen op het punt, waar die gedachtenuitstraling langs de breuklijn aanwezig is.

Rampen en gedachtenstraling tonen dus wel enige samenhang, maar eerst moet de stoffelijke spanning er zijn en zal het punt, waarop die spanning zich het gemakkelijkste kan ontladen, het eerst in aanmerking komen. De gedachtenuitstraling kan enige verandering in de keuze van punt tengevolge hebben,

maar nimmer alleen beslissend zijn.

Mogelijk denkt u nu aan alle slachtoffers en zegt: Is dat niet erg? Maar lieve mensen, dan overdrijven jullie toch ook wel een beetje. De eerste grote beving in China dit jaar heeft rond 400.000 slachtoffers geëist. Men spreekt wel van een miljoen, maar dat is overdreven. Zijn dit nu werkelijk zoveel slachtoffers meer, dan het menselijk verkeer in de wereld in 2 jaren eist? Zijn dit werkelijk zoveel slachtoffers meer, dan vallen in menselijke oorlogjes enz.?

Nou dan, jullie overschatten de betekenis, omdat het hier gaat om een groot aantal doden in zeer korte tijd. Maar hoeveel van dergelijke aardbevingen komen er per 10 jaar voor? En wanneer wij eens gaan zien, hoe de mensen elkaar de dood in drijven, elkanders levensduur verkorten, zijn deze getallen niet zo groot.

Wel is er sprake van een psychisch schokeffect bij velen. Maar dit heeft weer een voordeel: het kan de mensen helpen hun denken wat te veranderen, menselijker te reageren tegenover hun medemensen.

In het geval China was het b.v. goed, dat men zich er daar van bewust kon worden, dat men nog niet zover is gevorderd, dat men dergelijke rampen tijdig zal kunnen voorspellen en daarnaast, dat het toch onmogelijk is tijdig en juist alle maatregelen te treffen, waardoor menselijk leven gespaard blijft in een dergelijk geval. Ook heeft men geleerd, hoe men anderen snel en doematisch moet helpen en beseft men, hoe een te ambtelijke benadering van dergelijke zaken kan voeren tot veel overbodig lijden. En een beter besef voor eigen beperkingen en feilbaarheid bij leiding en wetenschap zou kunnen bijdragen tot een verdere en juiste ontwikkeling van dit volk, dat toch reeds een zeer bijzonder sociaal experiment vormt.

Er zullen nog wel meer van dergelijke rampen komen binnen afzienbare tijd. Er zijn er nog enkele op komst. Maar wanneer men berekent, wat zij allen te samen kosten aan mensenlevens, menselijk geluk en materiaal, dan blijkt, dat al die rampen te samen nog minder kosten dan een wereldoorlog, die niet zo onvermijdelijk is.

En als u over de menselijke ellende wilt spreken moet u toch eens een vergelijk maken met de ellende, zoals die was in b.v. Vietnam of andere landen, waar niet de natuur, maar de mensen hebben huisgehouden.

Dit vooropgesteld. Maar in een periode van verandering - en daarin bevindt u zich volop - is het niet meer dan logisch dat niet alleen in mensen, maar in het geheel van de aarde spanningen buiten de norm ontstaan. Aardbevingen, vloedgolven, ongewoon vulkanisme e.d. in een dergelijke periode zijn, niet, evenmin als schadelijke vloedgolven en voor de mens niet al te aangename veranderingen van stromingen in de atmosfeer, in een dergelijk geval te vermijden.

Voor de mensen is dit misschien niet erg prettig. Maar zij kunnen zich aanpassen en als ras voort blijven bestaan en zelfs nieuwe toppen bereiken van beschaving en ontwikkeling. Besef, dat de natuur voor het geheel van de mensheid nimmer zo dodelijk kan zijn, als de mensheid voor zichzelf kan worden.

En vergeet ook dit niet: waar de natuur rampen veroorzaakt,

helpen de mensen elkaar. Maar waar mensen elkaar iets aandoen, proberen zij vaak nog anderen te beletten het lijden te verminderen.

Dat de natuur spanningen kent en ook in die natuur veel verandert in deze dagen, is een teken van de tijd: een gevolg van de spanningen, die bestaan en de veranderingen, die er plaats vinden. Maar overdrijf het gebeuren niet. Blijf je realiseren, dat de natuur in verhouding minder slachtoffers maakt en dat op een in verhouding minder wrede wijze en soms zelfs een minder door willekeur gedreven wijze dan de mensheid zelf dit pleegt te doen.

Voldoende? U vond het toch niet te hard? Maar ja, het is een feit, dat de menselijke naasteliefde vaak alleen bestaat als gevolg van een verkeerde interpretatie van feiten. Uw eigen land is langere tijd beroemd geweest om de jeageronderbroekjes, die dames vol naasteliefde breidden voor de arme negerkindertjes die blij waren, wanneer zij die krennen niet behoefden te dragen....

Wanneer je medemensen helpt, die je kent en wier ellende je kent, word je daarvan zelf wijzer. Door je hulp geef je de ander, ook wanneer hij in nood is of pijn heeft, geestelijk mede een hulp door je aandacht. Zo help je geestelijk en stoffelijk tegelijk.

Maar wanneer je de ellende van anderen alleen vanaf een afstand probeert te verhelpen, zonder te weten wie en wat die ander is, wat zijn ellende in feite is, zo is de kans groot, dat je in de praktijk zijn moeilijkheden eerder groter dan minder maakt, ook al verander je het uiterlijk daarvan.

x U hebt zo even president Amin belachelijk gemaakt en liet daarop weer volgen, dat de wereld niet zonder pijn en geweld kan bestaan.

- Ik heb de naam Amin niet genoemd. Dat hebt u zelf gedaan. Maar goed. Neem aan, dat ik die naam wel genoemd had. Dan zou ik die naam genoemd hebben, omdat deze mens zichzelf een onfeilbaarheid aanpraagt, waardoor hij een ieder op zal offeren aan de bevestiging van zijn eigen schijn-grootheid.

Wanneer ik wat ironisch zijn vroegere rang noemde - dit deed ik wel - compleet met een waarschuwing, zo was dit, omdat ik de opvatting, dat er orde moet zijn, dat een bevel een bevel is en blijft en dat altijd de hiërarchische weg gevolgd moet worden voor de menselijke ontwikkeling een van de meest dodelijke gevaren acht, die er maar bestaan.

De mensen, die zo reageren, vragen zich niet af: wat betekent die orde, wat is in feite die weg. Men stelt eenvoudig: zo is het en zo moet het ook blijven. Het gevolg is een grote zelfmisleiding, waarbij wij mensen zichzelf zien projecteren in een ander, de grotere figuur, om zo deel te hebben aan diens grootheid en zo hun eigen problemen, mogelijkheden, zowel als moeilijkheden te verdringen. Wat gevaarlijk is.

Het valt mij op, dat u meent, dat ik deze president belachelijk heb gemaakt. Maar dit is een konklusie, die u trekt. Op grond van mijn toch wel ernstig gemeende opmerkingen, maakt u in uw eigen denken dus Amin belachelijk en dan nog in uw ogen, want ik vind deze man niet bepaald iemand om mee te lachen. Ik vind hem eerder een figuur in een tragedie dan een clown. Maar u moogt natuurlijk hierin met mij van opvatting

verschillen.

Ik wil zeker niet persoonlijk, laat staan hatelijk worden. Maar door uw reactie aan mij als intentie toe te schrijven, hebt u in feite iets gedaan, wat vele mensen doen en wat eveneens gevaarlijk kan zijn. U nam n.l. aan, dat iets, wat een ander zegt, ook wanneer dit mogelijk vaag is, altijd zo bedoeld zal zijn, als u het begrijpt.

Nu weet ik wel, dat op dit misverstand zaken als public relations en reclame zijn gebaseerd, maar dat betekent nog niet, dat het goed is. Wanneer u meent, dat Amin belachelijk kan zijn of worden gemaakt, is uw zaak. Maar een mens, die bereid is desnoods zijn eigen volk geheel op te offeren aan zijn eigen beeld van grootheid in onfeilbaarheid, vind ik niet belachelijk meer. Ik zie dit als een tragedie, waarbij de tragiek zowel in de mens en zijn zelfmisleiding als in het lot van de tegenstrevers is gelegen.

Let wel: ik wil geen president belachelijk maken, ik kan iedereen begrijpen. Maar dat wil nog niet zeggen, dat ik het met hen eens kan zijn. Zoals ik het niet eens kon zijn met de methodiek van Nixon en de zijnen, die gevoerd heeft tot Watergate.

Een praktijk, die echter, en vergeet dit niet, reeds lange tijd verankerd was in het ambtelijk apparaat van de federatie. En evenmin ben ik het eens met het optreden van geheime politie en agenten in landen als Rusland of China of Nederland, waar men ook iets dergelijks heeft, zij het beperkt. Ik ben het niet eens met intimidatiepolitieken, martelen, of tot wanhoop drijven van medemensen, maar ik kan het wel begrijpen. De onzekerheid van hen, die macht hebben, brengt hen er toe, alles te vervolgen, waarin zij met hun denken - ook al is dit niet juist - een dreiging zien. Uit naam van het recht wordt menig onrecht begaan.

Begrijpelijk is het wel, maar niet goed. De behandeling van b.v. de Baader - Meinhofgroep is begrijpelijk vanuit de angst, die een ambtelijk apparaat kent, te falen. Maar het is in strijd met de democratie, die men zegt te willen beschermen. Ik kan verder gaan. Verwerp de mensen, die zo handelen niet. Maar keur ook de wijze, waarop zij handelen en de mentaliteit, waardoor hun handelen bepaald wordt, niet goed.

Ik moet gaan sluiten. Mensen en hun daden gaan voorbij, zelfs de wereld gaat voorbij. Maar het beseffen, dat zo gewonnen wordt, gaat niet voorbij. De dag van gisteren bestaat alleen nog in uw gedachten, toch kan zij voortbestaan, zelfs wanneer er geen tijd meer is. In u leeft uw wereld. Buiten u kunt u alleen waarmaken, wat u bent, terwijl u leeft in een wereld, die u nooit volledig beseft.

Juist daarom is het belangrijk, dat je als mens met anderen samenwerkt, niet opdat je gelijk wordt aan anderen overigens. Want elke mens, elk wezen op deze wereld, of in het al, heeft iets te geven aan anderen. Elke mens en elk leven kan ook bepaalde dingen nemen van het andere. Maar niemand kan geheel gelijk zijn aan het andere. Beseft dit. Onze rijkdom is de innerlijke wereld, die wij opbouwen door alles, wat wij vrijelijk geven aan en ontvangen van anderen. Eerst wanneer wij zover zijn, dat wij niets méér kunnen bevatten, zijn wij voltooid en kunnen wij onze plaats innemen in een geheel, dat meer omvat dan wijzelf ooit in zullen houden of beseffen.

Goeden avond.

bekort.

d.d. 20 augustus 1976